

Natural Imagery in Thirugnanasambandar's Thevaram

Dr. K. Nagarathinam,

Associate Professor, Department of Tamil, Dr. S.N.S. Rajalakshmi College of Arts and Science (Autonomous), Coimbatore – 641049

Email: rathnak80@gmail.com

Abstract: The word "art" signifies the creation of a desired outcome or action. Language is the most excellent among the civilizational tools created by humanity. The art expressed through this language is 'literature'. The journey of this river called literature traverses many domains, continuously moving towards its inherent purpose. Even though various contributing factors and time encountered on this journey possess the power to alter its course, they have not been able to bring about significant changes in the fundamental trajectory of literature. When the trajectory of literature appears to reflect the trajectory of the creator who produced it, a remarkable harmony can be observed among literary creators living in the same era. Many world poets share a common perspective. Even though these eminent individuals may express themselves differently due to variations in physicality and language, the venerable Avvai Pirattiyar affirms that they converge on a single path through their noble experiences and their ability to articulate their felt emotions. An examination of the natural imagery found in Thirugnanasambandar's Thevaram offers an opportunity to closely observe and elucidate his creative genius.

Key Words: Thirugnanasambandar, Thevaram

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் இயற்கை உருக்காட்சிகள்

முனைவர்.க.நாகரத்தினம்,

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை

டாக்டர்.எஸ்.என்.எஸ்.இராஜலட்சுமி கலை அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி),

கோயமுத்துர் -641049

சுருக்கம்: "கலை" என்ற சொல் விரும்பிய வினையை உண்டாக்கித் தருவது எனப் பொருள்படும். மனிதன் படைத்துக் கொண்ட நாகரிகக் கருவிகளில் மிகச் சிறந்தது மொழி. இம்மொழியின் வாயிலாக விளக்கப்பெறும் கலையே 'இலக்கியம்'. இவ்விலக்கியம் என்னும் நதியின் கால்கள் களங்கள் பல கடந்து தன் நோக்கில் பயணித்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. அப்பயணத்தில் எதிர்ப்படும் காரண காரணிகளும், காலமும் அந்ததியின் போக்கினை மாற்றும் வல்லமை கொண்டிருந்தாலும் கூட இலக்கியத்தின் போக்கில் மிகப் பெரிய மாற்றங்களைத் தோற்றுமிக்க இயலவில்லை. இலக்கியத்தின் போக்கு என்பது அவ்விலக்கியத்தைப் படைத்தளித்த படைப்பாளின் போக்காகத் தென்படும் சூழலில், ஒரே காலக்கட்டத்தில் வாழும் இலக்கியப் படைப்பாளர்களுக்குள் ஒரு உத்தமமான ஒத்திசைவினைக் காண முடிகின்றது. உலகக் கவிஞர் பலரும் ஒரு நோக்கு உடையவர்கள், தேக, மொழி மாறுபாடுகளால் அச்சான்றோர் வேறு வேறு திறப்படினும் விழுமிய அனுபவத்தாலும் தாம் உணர்ந்த உணர்வை வெளிப்படுத்தும் திறத்தாலும் அவர்கள் ஒரு நெறிப் படுவர் என்பதனை ஒளவைப் பிராட்டியார். திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் காணப்படும் உருக்காட்சிகளில் இயற்கைப் பொருள் தொடர்பான உருக்காட்சிகளை ஆராயும்போது அவரின் படைப்பாற்றலை உற்று நோக்கி வெளிப்படுத்துவதற்குவாய்ப்பாக அமைகிறது.

முக்கிய சொற்கள்: திருஞானசம்பந்தர், தேவாரம், இயற்கை உருக்காட்சிகள்

முன்னுரை

திருஞானசம்பந்தர் அருளிய திருமுறைகள் பக்தி இலக்கியத்தின் கருவூலமாகும். இத்திருமுறைகளில் இயற்கையில் இறை ஒளியைக் கண்டு வழிபடும் ஒரு நெறியையும் காணலாம். பக்தி நெறியை உணர்த்தும் வகையில், உவமை நயங்களும், உருக்காட்சிகளும், இசைக்கூறுகளும் இத்திருமுறைப் பாடல்களில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ள தன்மையைப் புலப்படுத்திக் காட்டுவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகின்றது.

உருக்காட்சி

"ஐம்புல நுகர்ச்சியினால் அறியலாகும் அனைத்துப் பொருள்களையும், குணங்களையும் பற்றி வருகின்ற உருவங்களின் ஒட்டு மொத்தமான தொகுதி 'உருக்காட்சி' எனப்படும்" (.பா. இராசேந்திரன்: 1988:187)

உருக்காட்சியின்தன்மை

'உருக்காட்சி' என்பது கலைஞன் அல்லது கவிஞனின் படைப்பாற்றலுக்குச் சான்று பகர்வது. பாடல்களில் அமைந்துள்ள அணிநலச் சிறப்பினைக் காட்டவல்லது; படைப்பாளியின் கற்பனை ஆற்றலுக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குவது; பாடலின் சுவை நலத்தை அளவீடு செய்வதற்குச் சிறந்த கருவியாக அமைவது சுருங்கக் கூறின், கற்பனை, சுவை, சொல்லாட்சி, அணி நலம், படைப்பாற்றல் முதலிய யாவும் உருக்காட்சியின் உள்ளடக்கமாகும். திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் காணப்படும் உருக்காட்சிகளில் இயற்கைப் பொருள் தொடர்பான உருக்காட்சிகளை ஆராயும்போது அவரின் படைப்பாற்றலை உற்று நோக்கி வெளிப்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பாக அமையும்.

மரங்கள்-கமுகு

திருஞானசம்பந்தர் கமுகு மரம், புன்னை மரம், கொன்றை மரம், வாழை மரம், மாமரம், மூங்கில் மரம் ஆகிய மரங்கள் பற்றிய உருக்காட்சிகளை அமைத்துப் பாடியுள்ள திறம்தனிச்சிறப்புடையதாகும். சீர்காழியில் நிற்கும் அழகிய கமுகு மரங்களில் வெள்ளிய பிஞ்சுகள் அரும்பியிருப்பது முத்துக்கள் போலவும், பச்சை நிறக் காய்கள் மிகுந்துள்ள காட்சி மரகதமணிகள் காய்த்து இருப்பது போலவும், செந்நிறப் பழங்கள் விளங்கும் காட்சி செம்பவளம் பழுத்திருப்பது போலவும் அமைந்துள்ளனவாகத் திருஞானசம்பந்தர் தெளிவுபடுத்துகின்றார்.

"எண்ணார் முத்தமீன்று, மரகம் மேற்காய்த்துக்

கண்ணார்கமுகுபவளம்பழுக்குங்கலிக்காழி")1:102:4)

என்று கமுகின் வெள்ளிய பிஞ்சுகளுக்கு முத்துக்களையும் பச்சைக் காய்களுக்கு மரகதக் கற்களையும், செந்நிறப் பழங்களுக்குச் செம்பவளத்தையும் ஒப்புமைகாட்டி உருவக வாயிலாக உருக்காட்சிகளை அமைத்திருப்பது மிகவும் பொருத்தமாக உள்ளது. இன்னும் சில பாடல்களில் கமுகு மரத்தினை உருக்காட்சியாகக் காட்டுகின்றார்.

கொன்றை

கொன்றை மலர்களினின்றும் பூக்கள் உதிர்கின்ற காட்சியைத் திருஞானசம்பந்தர் அம்மரங்கள் பொன்னைச் சொரிவது போன்றும், உதிர்ப்பது போன்றும் உருக்காட்சிசெய்துள்ளார்.

"கொன்றை பொன்சொரியும் கொள்ளம்பூதார் (3:6:5)

என்ற அடிசான்றாக அமைகின்றது.

மாமரம்

மாமரத்தை மையமாகக் கொண்டு திருஞானசம்பந்தர் படைத்துள்ள கற்பனை உருக்காட்சிகள் கற்போர்க்குப் பெரிதும் சுவையூட்டுவன.

"தவமுயல்வோர்மலர்பறிப்பத்தாழவிடுகொம்புதைப்பக்கொக்கின்காய்கள்

கவணெறிக்கற்போற்கனையிற்கரைசேர்புள்ளிரியங்கமுமலமே" (1:129:7)

இதில் தவமுயல்வோர் பூப்பறித்துவிட்ட கொம்பு போய் மாமரக் கிளையினைத் தாக்கியதன் மூலம் மாங்கனிகள் சிதறிப் பக்கத்திலுள்ள கனையில் வீழ்கின்றன. தண்ணீரில் இரைச்சல் தோன்றுகின்றது. இரைச்சலைக் கேட்டுப் பறவைகள் அஞ்சி அகல்கின்றன என்றவாறு அமைத்த உருக்காட்சி படிப்போர் உள்ளத்தில் எளிதில் புரியும் வண்ணம் அமைத்துள்ளது.

புன்னை

திருஞானசம்பந்தர் கட்டுவிடாத புன்னையின் மொட்டுக்கள் பொன் முடிப்பைப் போன்று விளங்குவதாக அவைகளின் உள்ளே மகரந்தமாகிய பொன் நிதி பொந்தது வைக்கப்பட்டு உள்ளதாகவும் அவை மலர்வது அப்பொருள்முடிப்பு அவிழ்வது போலவும் மகரந்தம் பரந்து மணம் பரப்புவது பொற்காசுகள் சிதறிப் பிறர்க்குப் பயன்படுவது போலவும் உருவகித்து அதில் அடங்கியுள்ள உருக்காட்சிகளை ஒருஅடியில் திறம்படக் காட்டியுள்ளார்.

'புன்னையின் முகைநிதி பொதியமிழி பொழிவன புரவமே' (3:84:6)

என்றவாறு ஒரு அடியில் பல்வேறு உருவங்களை அமைத்து அவற்றை ஒன்றோடொன்று இணைத்து ஒட்டு உருக்காட்சியைத் திறம்பட அமைத்துப் பாடியது வியப்படையச் செய்கிறது.

வாழை

நீர்வளம் மிக்க காழி, பேணுபெருந்துறை ஆகிய தலங்களில் வாழை மரங்கள் செழிப்பாக உள்ளன. அவற்றிலிருந்து குலைகள் தொங்குகின்ற காட்சி யானையின் துதிக்கை போன்று விளங்குவதாக உருக்காட்சி செய்துள்ளார் திருஞானசம்பந்தர்.

'கைபோனான்ற கனிகுலை வாழை (1:42:3)

' *.....முரண் வேழக்

கைபோல் வாழை காய் குலையீனுங் கலிக்காழி" (1:102:2)

என்ற வரிகள் சான்றாக அமைகின்றன.

மூங்கில்

யானை மூங்கில் நுனியைப் பற்றி வளைத்துவிட்டது. விசைத்தெழுந்த மூங்கில் நுனிபோய் கருமுகியின் வயிற்றைக் கிழிக்க மழை பெய்ததாக உருக்காட்சியைப் படைத்துள்ளார் திருஞானசம்பந்தர்,

"தான் அமர் வேய்தலைப் பற்றித்தாழ்கரியிட்டவிசை போய்க்

காளமதார் முகில் கீறுங் கற்குடி மாமலையாரே" (1:43:6)

என்ற அடிகள் நோக்கத்தகும். இவ்வுருக்காட்சியில் உள்ளுறைப் பொருளும் அமைந்துள்ளது. திருவருள் துணை நிற்குமானால் ஆன்மாக்களின் அறிவை மறைத்துக் கொண்டிருக்கும் கருநிறமேகம் போன்ற ஆணவப்படலம் கிழிக்கப் பெற்று அருளாகிய மழை பொழிவிக்கப் பெற்று உய்தி கிடைக்கும் என்ற சைவக்கருத்தும் இவ்வுருக் காட்சியின் அகத்து உறைந்துள்ளது. உட்குறிப்புத் தொனிக்குமாறு உருக்காட்சியினை உருவாக்குவது திருஞானசம்பந்தரின் திறம் என்பதற்குச் சான்றாக இவ்வுருக்காட்சி அமைகின்றது.

மலர்கள்

திருஞானசம்பந்தர் மலர்களை மையமாகக் கொண்டு உருக்காட்சிகளைப் படைத்துள்ளார். இவ்வருக்காட்சிகள் இலக்கிய எழிலுடன் படிப்போர் கருத்தைக் கவரும் பான்மை பெற்றுள்ளன.

தாமரை

மலர்ந்த தாமரை மலர்கள் கிண்ணங்கள் போலக் காட்சி தருவனவாகவும், அப்பூக்களில் உள்ள மகரந்தத் கிண்ணங்களில் விளங்கும் வண்ணப்பொடிகள் போலவும், அன்னங்கள் தங்கள் அலகுகளால் தாமரை மலர்களைக் கோதுவது கிண்ணங்களிலுள்ள வண்ணப் பொடிகளைத் தூவுவன போலவும் திருஞானசம்பந்தர் உருக்காட்சிகளை உருவகித்துக்காட்டியுள்ளார்.

"கிண்ண வண்ண மலருங் கிளர் தாமரைத்தாதளார வண்ணநுண்மணன்
கண்ண வெண்பொடிக் கொண்டு மெய்பூச வல்லீர் சொலித்" (2:2:3)

தாமரை மலர்வதை மையமாகக் கொண்டு திருஞானசம்பந்தர் படைத்துள்ள கற்பனை உருக்காட்சிகள் கலை உள்ளம் படைத்தோர்களுக்கு விருந்தாக அமைகின்றது.

செங்காந்தள்

மகளிர் தங்களுடைய செந்நிறமான கைவிரல்களை விரித்து மேலே காட்டி நிற்பதுபோன்று செங்காந்தள் மலர்கள் செடியினின்றும் மேல் நோக்கி மலர்ந்துள்ளனவாகத் திருஞானசம்பந்தர் காட்டியுள்ளார். இவ்வாறு செங்காந்தள் பூத்து நிற்கும் தோற்றம் நல்ல பாம்பு படமெடுத்து நிற்பது போன்று அமைந்து உள்ளதாகவும் உருக்காட்சியாகப் பாடியுள்ளார்.

"கையரிவையர் கொல்விரல்லவை காட்டி அம்மலர்க்
காந்தளங்குறிபையராவிரியும்" (2:53:7) என்றுகாட்டுகின்றார்.

முல்லை

"கொல்லை வேடர் கூடி நின்று கும்பிட
முல்லை யயலே முறுவல் செய்யும்" (2:64:9)

என்பதில் முல்லைச் செடியை ஒரு பெண்ணாகப் பாவித்துக் கொண்டு அப்பெண் தன்னுடைய பல்லாகிய பூவைச் சிறிதுவெளியே காட்டிப் புன்முறுவல் பூப்பது போலவும், கொல்லை வேடர் தெய்வத்தை வணங்குவதைக்கண்டு உள்ளம் பூரித்ததால் அவ்வாறு முல்லைப் பெண் முறுவலித்தாள் என்பது போலவும் உருக்காட்சியைத் திருஞானசம்பந்தர் படைத்துள்ளார்.

செருந்தி

காலையில் கோங்கம் போன்று மலர்கின்ற மலர். செருந்திப் பூவட்டமாகத் தட்டைப் போன்று அமைந்துள்ளது. ஆக செருந்திப் பூவின் தோற்றத்தைக் கண்ட திருஞானசம்பந்தர் பொன்னாலியன்ற வட்டமான தட்டு ஒன்றிற்கு ஒப்பிட்டு உருக்காட்சியைப் படைத்துள்ளார்.

"கட்டலர்ந்தமலர்தூவிக்கைதொழுமின்பொள்ளியன்ற
தட்டலர்ந்தபூஞ்செருந்தி")2:41:4

என வருதல் காணத்தகும்.

தீர்ப்பூக்கள்

திருஞானசம்பந்தர் தீர்ப்பூக்களை அவயங்களாக உருவகித்துச் சிரிய உருக்காட்சிகளை உருவாக்கியுள்ளார்.

"வாவிதொறும் வண்கமலமுகங்காட்டச் செங்குமுதம் வாய்கள் காட்டக்
காவியிருங் கருங்குவளை கருநெய்தல் கண்காட்டும் கழுமலமே" (1:129:
என்பதில் திருக்கழுமலத்தில் தடாகம் ஒரு பெண் போல் காட்சி தருவதாகக் கொண்டு நீரில் மலர்ந்து

இருக்கும், தாமரை மலரை அப்பொய்கைப் பெண்ணின் முகமாக்கிச் செங்குமுத மலரை வாயாக்கி நீலோற்பலம், கருங்குவளை, கருநெய்தல் ஆகிய நீர்ப்பூக்களை வாவினாகிய பெண்ணுக்குக் கண்ணாக்கிக் கற்பனை நயம் தோன்ற உருக்காட்சிகளை மலர்களை மையமாகக் கொண்டு இலக்கியச் சுவையுடன் படைத்துள்ளார்.

பறவைகள்

திருஞானசம்பந்தர் பறவைகள் பற்றிய உருக்காட்சிகளைத் திறம்படப் படைத்துள்ளமை அவருடைய கற்பனை ஆற்றலுக்குத் தக்க சான்றுகளாக அமைகின்றன.

அன்னம்

"செறி யிதழ்த்தாமரைத் தவிசிற்றி கழ்ந்தோங்கு விலைக்குடைக்கீழ்ச் செய்யார் செந்நெல் வெறிக் கதிர்ச் சாமரைவிரட்ட விளவன்னம் வீற்றிருக்கும் மிழலையாமே" (1:132:2) என்பதில் திருவிழிமிழலையில் தாமரை மலரில் இள அன்னம் அமர்ந்திருந்த காட்சியைக் கண்ட திருஞானசம்பந்தர் செறிந்த இதழ்களையுடைய தாமரை மலரை அரசு வீற்றிருக்கும் ஆசனமாகப் பாவித்துத் தாமரை மீது அமர்ந்திருக்கும் இள அன்னத்தைத் தவிசின் மீது வீற்றிருக்கும் இளவரசாக எண்ணி மேலோங்கி நிற்கும் வட்டமான தாமரை இலையைக் குடையாகக் கொண்டு இருமருங்கும் காற்றில் அசைந்து ஆடும் செந்நெற்கதிர்களைச் சாமரைகளாகக் கற்பனை செய்து புதியதோர் உருக்காட்சியைக் காட்டுகின்றார்.

வண்டு-மயில்-குயில்

வண்டு பாடுவதையும், மயில் ஆடுவதையும் குயில் கூவுவதையும் மையமாகக் கொண்டு உருக்காட்சிகளைத் திருஞானசம்பந்தர் அழகாகக் காட்டுகின்றார்.

"பங்கய மதுவுண்டு வண்டிசை பாட மாமயிலாட விண்முழ

வங்கையாலதிர்க்கு ஆமாத்தார் அம்மானே" (2:50:7)

தாமரையாகிய கிண்ணத்தில் தேனாகிய மதுவினை மாந்திய வண்டாகிய பாடகன் இசைபாட, மயிலாகிய நடனமாது நடனமாடுகின்றான் என்றும் அவ்வாட்டத்திற்கு ஏற்ப மேகங்கள் முழுவாக நின்று அதிர்கின்றன என்றும் திருஞானசம்பந்தர் உருக்காட்சிகளைப் படைத்துள்ளார்.

விலங்குகள்

விலங்குகளை மையமாகக் கொண்டும் திருஞானசம்பந்தர் உருக்காட்சிகளை உருவாக்கிப் பாடியுள்ளார்.

யானை

அடர்ந்து செறிந்த காடுகளையுடைய கயிலை மலையில் இருள் மண்டிக் கிடந்தது. அந்த இருட்டில் பெரிய யானையை மலைப் பாம்பு விழுங்கி மறைந்தது. இருளில் திகைத்த யானைகள் கன்றும், பிடியுமாகச் சிதறிக் குளிர்ச்சி பொருந்திய சாரலின் வழியே ஓடி விரைந்து மலையடி வாரத்தைச் சர்ந்தன என்பதனைத் திருஞானசம்பந்தர் பின்வருமாறு காட்டுகின்றார்.

"பரிய களிற்றை யரவு விழுங்கி மருங்கவிருள் கூர்ந்த

கரிய மிடற்றர் செய்ய மேனிக் கயிலை மலையானே" (2:68:4)

இவ்வாறு யானைகளைக் கொண்டு உருக்காட்சியைத் தீட்டுகின்றார்.

மந்தி

"கொண்டலார் வந்திடக் கோலவார் பொழில்களிற் கூடமந்தி

கண்டவார் கழைபிடித்தேறிமா முகிறனைக் கதுவு கொச்சை" (3:89:7)

என்பதில் திருக்கொச்சை வயத்தில் சோலைகளில் மேகங்கள் வந்து படிவது போலவும், மந்திகள் கூட்டமாகக் கூடி நிற்பது போன்றும் அவைகள் மூங்கில்களைப் பிடித்து ஏறி, விண்ணளவு சென்று

மேகங்களைக் கையால் பற்றுவது போலவும் கற்பனை செய்து உருக்காட்சியைத் திருஞானசம்பந்தர் மேற்கூறியவாறு படைத்துள்ளார்.

காட்டுப்பசுக்கள்

மேகம் இடி முழக்கம் செய்தது; அம்முழக்கத்தைக் கேட்டுக் காட்டுப் பசுக்கள் அஞ்சி ஓடிக் கூட்டமாக அண்ணாமலைச் சாரலில் அணைந்தன என்பதனைப் பின்வருமாறு "தூமாமழை நின்ற திரவெருவித்தொறு விண்திரையோடும் ஆமாம்பிணை வந்தணையுஞ் காரல் அண்ணாமலையாரே" (1:69:1) என்றவாறு உருக்காட்சியை அமைத்துள்ளார்.

மீன்கள்

நீர் வாழ்வனவற்றுள் மீன்கள் திருஞானசம்பந்தரைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன. அவர் மீன்களைப்பற்றிய உருக்காட்சிகளைச் சுவைபடத் தீட்டுகின்றார். தாழை மலரின் நிழல் குளத்தில் படிவது இயற்கை குளத்திலுள்ள கெண்டை மீன் தாமரைப் பூவின் பக்கத்தே சென்று தங்குவதும் இயற்கை, கடலில் முத்துக்களிருப்பதும் இயற்கை இம்மூன்று இயற்கைக் காட்சிகளையும் ஒன்றாக இணைத்துக் கொண்ட தாழை மணின் நிழலைக் குருகென்று அஞ்சித் தாமரையின் பக்கத்தில் ஒளிந்து கொண்டதாகத் தற்குறிப்பேற்றித் தம்முடைய கற்பனை ஆற்றலால் கடலில், சிப்பிகளில் இருந்து வெளிப்பட்ட முத்துக்கள் அக்காட்சியைக் கண்டு நகைப்பதாகத் திருஞானசம்பந்தர் உருக்காட்சியினை உருவாக்கியுள்ளார்.

"விடமுண்ட மிடற்றண்ணல் வெண்காட்டின் தண்புறவின்
மடல்விண்ட முடத்தாழை மலர்நிழலைக் குருகென்று
தடமண்டு துறைக்கெண்டை தாமரையின் பூமறையக்
கடல் விண்ட கதிர்முத்த நகை காட்டுங் காட்சியதே" (2:43:4)

என்ற பாடல் உற்று நோக்கற்பாலது. கெண்டை மீன் பற்றிய உருக்காட்சி இதற்குச் சீரிய காட்டாகும். மேலும் மீன்கள் பாய்வதால் தாமரை மொட்டு மலர்வதாகவும், உருக்காட்சியை உருவாக்குகின்றார். மரங்களில் ஏறி மந்திகள் மடுக்கள் தோறும் பாய்வதாகவும் அதனால் மரங்களிலுள்ள தேன் மடுக்களில் சிந்துவதாகவும் சிதறிய தேனைக் குடித்த மீன்கள் துள்ளிப் பாய்ந்து தாமரைப் பூக்களில் மோதுவதனால் தாமரை மொட்டுக்கள் மலர்வதாகவும் உருக்காட்சியினைத் திருஞானசம்பந்தர் சமைத்துள்ளார்.

முடிவுரை

திருஞானசம்பந்தர் பெருமளவில் இயற்கைப் பொருள் பற்றிய உருக்காட்சிகளைப் பக்தி உணர்வு அடிப்படையில் படைத்துள்ளார் என்பதை உய்த்துணர முடிகிறது. இயற்கை எழிலை அணிகலச் சிறப்போடு உருகாட்சிகளாக்கி இலக்கிய நயத்தினைத் திறம்பட அமைத்துள்ளமையை உணரலாம். உட்குறிப்புப் பொருளாகப் பக்திநெறி தொளிக்குமாறு உருக்காட்சிப் பொருள்களைத் திருஞானசம்பந்தர் உருவாக்கியுள்ளார். திருஞானசம்பந்தர் காட்டும் பறவை உருக்காட்சி, மற்றும் ஆதக்கற்பனை ஆகியன அவரின் கற்பனை ஆற்றலைக் காட்டுவதாக அமைகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. முத்துக்குமாரசாமி தம்பிரான் சுவாமிகள்(பதி.ஆ), திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் முதல் திருமுறை மூலமும் உரையும் தருமபுரம் முதற்பதிப்பு-1997.
2. மௌன மகாலிங்க தம்பிரான் சுவாமிகள்(பதி.ஆ) திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் இரண்டாம் திருமுறை மூலமும் உரையும் தருமபுரம் முதற்பதிப்பு-1997
3. பொன்னம்பலத் தம்பிரான் சுவாமிகள்(பதி.ஆ) திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் மூன்றாம் திருமுறை மூலமும் உரையும் தருமபுரம் முதற்பதிப்பு-1997

4. அண்ணாமலை.சுப,உருவும் உணர்வும் கயல் பதிப்பகம் -625020 இரண்டாம் பதிப்பு-1977.
5. இராமலிங்கத் தம்பிரான் சுவாமிகள் (பதிஆ), திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிசெய்த தேவாரத் திருப்பதிகங்கள் மூன்றாம் திருமுறை தருமபுர ஆதீன வெளியீடு முதற்பதிப்பு - 1955.

References

1. Muthukumarasamy Thambiran Swamigal (Ed.). (1997). *Thirugnanasambandha Swamigal Devaram, First Thirumurai: Original Text and Commentary*. Dharmapuram Adheenam. (Note: "முதற்பதிப்பு-1997" means "First Edition-1997". In APA, "First Edition" is usually omitted unless it's a specific series or important for distinction. "பதிஆ" means "Editor").
2. Mouna Mahalinga Thambiran Swamigal (Ed.). (1997). *Thirugnanasambandha Swamigal Devaram, Second Thirumurai: Original Text and Commentary*. Dharmapuram Adheenam.
3. Ponnambalath Thambiran Swamigal (Ed.). (1997). *Thirugnanasambandha Swamigal Devaram, Third Thirumurai: Original Text and Commentary*. Dharmapuram Adheenam.
4. Annamalai, S. (1977). *Uruyum Unarvum* (2nd ed.). Kayal Pathippagam, Madurai. (Note: "சுப" is likely an initial or an abbreviated first name, common in Tamil citations, here represented as 'S.' For the publisher, 625020 is a Madurai PIN code, so the city is included).
5. Ramalingath Thambiran Swamigal (Ed.). (1955). *Thirugnanasambandha Swamigal's Devara Thirupathigangal, Third Thirumurai*. Dharmapura Adheenam Publication. (Note: "பதிஆ" means "Editor". "திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் அருளிசெய்த தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்" translates to "Divine Hymns of Devaram composed by Thirugnanasambandha Swamigal").

Copyright (c) Author

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).